

delse, Forholdet mellem dens Værdi og Vægt, navnlig naar den indkommer tjæret, samt Toldsaajens Mangel paa finansiel Betydning have bevirket det foreliggende, Forslag om Toldfrihed.

Udcastets tredie Underafdeling omfatter Vordug samt sparkede, lakerede, ferniserede, med Gummi, Guttaperka eller Olie gjennemtrukne eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Smergel, Sand eller desl. bestrøede Manufakturvarer. Med Hensyn til disse Varer fastsætter Loven af 1863, at de, naar Toldvæsenet kan behøimne Stoffet, skulde fortolde som dette, dog at, hvis Stoffet er helt eller tildels af Silke, Varen fortolde efter Løbe-Nr. 138 med 48 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$; kan Toldvæsenet ikke behøimne Stoffet, bliver Varen efter Løbe-Nr. 139 at fortolde med 16 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$. Af disse Positioner har førstnavnte med en Indførsel af 194 $\frac{1}{2}$, givet en Indtægt af 194 Kr. og sidstnævnte med en Indførsel af 693 $\frac{1}{2}$, en Indtægt af 231 Kr. Da den hidtidige Fortoltningsmaade efter Stoffet for endel af disse Varers, navnlig for de groveste og vægtsuldestes Vedkommende, maa anses som ubillig og som en Hindring for Indførselen, idet flere deslige Varers Vægt efter den anvendte Behandling kan overstige de oprindelige Manufakturstoffers Vægt endog flere Gange, hvilket f. Ex. gjælder Smergelarreb, er det, for at lette Indførselen af disse industrielle Hjælpstoffer m. m., samt efter fremmede Tarifers Exempel, i Udcastet foreslaaet at udsøndre deslige meget grove Varer som en særlig Position, Nr. 81, med en lav Toldsaats 8 D. pr. $\frac{1}{2}$. For de andre Varers Vedkommende er Bestemmelsen i Loven af 1863 om den forskjellige Fortoltningsmaade, eftersom Toldvæsenet kan behøimne Stoffet eller ikke, foreslaaet at skulle bortfalde, idet der efter den indvundne Erfaring tør gaas ud fra, at det ifkun i meget sjeldne Tilfælde vil være umuligt for Toldvæsenet nopsigtigt at behøimne Stoffet, og en særlig Regel ikke findes nødvendig for disse meget lidet betydende Tilfældees Styld, i hvilke Fortoltningen kan ske efter Eljøn og saavidt muligt tilveiebragt Oplysning om Gjenstandenes Bestaaffenhed; iftedesfor er bestemt, at Varer med Stof helt eller tildels af Silke skulde fortolde som de lavest beskattede Silkevarer, der i Udcastet ere ansatte til Told 1 $\frac{1}{2}$, 1 Kr. 50 Dre, samt at andre Varer skulde fortolde efter Stoffet.

Den fremtidige Indtægt af de i den nydannede Position 82 opførte Varer, hvis Indførselsmængde ikke usandsynlig vil tiltage, kan ikke beregnes.

I Loven af 1863 ere „malede“ Manufakturvarer indbefattede under den her nævnte Underafdeling. Da deslige Varer, saaledes f. Ex. malede Mulegardiner af Bomulstøi, ikke formenes at burde behandles anderledes end lignende farvede Varer, er Ordet „malede“ udeladt i nærværende Forslag.

Udcastets fjerde Underafdeling under Manufakturvarer omfatter „Garn, Traad, Tøvværk m. m.“. Det første Nummer i denne Underafdeling svarer til Løbe-Nr. 243 i Loven af 1863 „Tøvværk af vegetabiliske og animaliske Stoffer, alle Slags“. Det er anset for at være forreklere og i hveit Fald lettere for Overfisgen at indordne de paagjældende Varer paa dette Sted. I det Grandsbestemmelsen for, hvad der vil være at henføre til Tøvværk, og hvad der skal behandles som Seil- og Bindegarn eller Snore, er den samme som nu, er derimod Afgiften mod nu, af Hensyn til de simple Baresorter, nedsat med 50 pCt., fra 1 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$. til 1 D. pr. $\frac{1}{2}$. Toldfrihed for Tøvværk, hvorom er fremsat Ønske i Skibsfartens Interesse, har ikke kunnet bringes i Forslag for ikke derved, i Modsetning til Fremgangsmaaden overfor andre Industrigræne, at berøve de indenlandske Rebslagerier enhver Beskyttelse, men der Kommer overhovedet forholdsvis lidet Tøvværk til Fortolning, da Stibenes Forsyning med fremmed Tøvværk hovedsagelig sker fra Transitoplagerne. Gjennemsnitsindtægten har kun været 7,158 Kr., og den foreslaaede Nedsættelse maa derefter anslaaes at bringe et Tab af omtrent 3,720 Kr.

Udcastets 3 følgende Positioner i denne Underafdeling svare til følgende Bestemmelser i Loven af 1863:

a) af vegetabiliske Stoffer:

Garn, herunder indbefattet saadant Seil- og Bindegarn og saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under 1 Liniens Tykkelse:

Løbe-Nr. 140, usarvet, 1 $\frac{1}{2}$. 3 $\frac{1}{2}$ og Nr. 141, farvet, samt al Slags Garn i Forbindelse med Lahn, 1 $\frac{1}{2}$. 8 $\frac{1}{2}$;

b) af Silke:

Løbe-Nr. 151, utvundet og tvundet Silke, herunder indbefattet saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under $\frac{1}{2}$ Liniens Tykkelse, 1 $\frac{1}{2}$. 72 $\frac{1}{2}$;

c) af Uld og andre Haar af Dy:

Garn, herunder indbefattet saadanne runde Lidser og runde Snore, som ere af og under 1 Liniens Tykkelse;

Løbe-Nr. 156, usarvet, 1 $\frac{1}{2}$. 4 $\frac{1}{2}$, og Nr. 157, farvet, samt al Slags Garn i Forbindelse med Lahn 1 $\frac{1}{2}$. 8 $\frac{1}{2}$.

I Udcastet er den ovenstaaende Sondring imellem Garn af vegetabiliske Stoffer og Garn af Uld ogs. for Simplifikationens Skyld ikke bibeholdt. De forskjellige Arter farvet Garn ere allerede nu satte til den samme Afgift; af Indførselen af Uldgarn er meget over Halvdelen farvet Garn, og om end det usarvede Uldgarn vel i Almindelighed har en noget høiere Værdi end usarvet Garn af vegetabiliske Stoffer, er Forskjellen dog ikke en saadan, at den giver nogen afgjørende Grund for at beholde en egen Position for hint